

1) Czy jest zgodne z postanowieniami art. 17 i 19 ust. 1 akapit pierwszy, drugie tiret szóstej dyrektywy (⁽¹⁾), aby subwencje, o których mowa w tym ostatnim przepisie, były uwzględniane przy ustalaniu prawa do odliczenia od podatku naliczonego również w takich przypadkach, gdy podatek naliczony dotyczy towarów i usług, które jedynie są wykorzystane w przypadku transakcji, dla których podatek od wartości dodanej w innej sytuacji podlega odliczeniu?

Jeżeli odpowiedź na pierwsze pytanie jest pozytywna, to wnioskuje się o odpowiedź na kolejne pytanie.

2) Czy jest zgodne z postanowieniem o subwencjach w art. 19 ust. 1 akapit pierwszy, drugie tiret szóstej dyrektywy, aby z powodu niezakłócenia konkurencji lub z innego powodu to postanowienie miało zastosowanie jedynie do pewnych sektorów szczególnie wybranych przez Państwo Członkowskie?

3) Czy postanowienie o subwencjach w art. 19 ust. 1 akapit pierwszy, drugie tiret szóstej dyrektywy dotyczy również takiego wsparcia ekonomicznego, jakie organ regionalny udziela w sposób stały przedsiębiorstwu będącemu całkowitą własnością tego organu regionalnego w celu prowadzenia działalności kulturalnej, która mogłaby być prowadzona bezpośrednio przez organ regionalny? Czy ma to znaczenie, że wsparcie jest wypłacane przez inne przedsiębiorstwo, które jest własnością organu regionalnego i spółką matką pierwszego przedsiębiorstwa?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych - wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. L 145, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony mocą postanowienia Symvoulío tis Epikrateias (Grecja), wydanego w dniu 6 lipca 2004 r. w sprawie Ypourgos oikonomikon (1) i Proistamenos DOY Amphissas (2) przeciwko Charilaos Georgakis

(Sprawa C-391/04)

(2004/C 273/34)

Do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, został skierowany wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego na podstawie postanowienia Symvoulío tis Epikrateias (Grecja), wydanego w dniu 6 lipca 2004 r. w sprawie Ypourgos oikonomikon (1) i Proistamenos DOY Amphissas (2) przeciwko Charilaos Georgakis, który wpłynął do Sekretariatu Trybunału w dniu 14 września 2004 r.

Symvoulion tis Epikrateias zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

„Czy w przypadku przeprowadzenia pomiędzy osobami lub grupami osób, które spełniają jeden z warunków przewidzianych w art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 89/592/EWG (⁽¹⁾), wcześniej uzgodnionych transakcji giełdowych, które powodują przewartościowanie lub sztuczne zawyżenie kursu zbywalnych papierów wartościowych notowanych na giełdzie, strony takich transakcji powinny zostać uznane za osoby, które posiadają poufne informacje w rozumieniu art. 1 i 2 wyżej wymienionej dyrektywy, a w związku z tym czy powinny one podlegać zakazowi wykorzystywania informacji poufnych przewidzianemu w art. 2, 3 i 4 rzeczonyj dyrektywy?”

(¹) Dz.U. L 334 z dnia 18 listopada 1989 r., str. 30.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony na podstawie postanowienia Bundesverwaltungsgericht z dnia 7 lipca 2004 r. w sprawie i-21-germany GmbH przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-392/04)

(2004/C 273/35)

Dnia 16 września 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie postanowienia Bundesverwaltungsgericht z dnia 7 lipca 2004 r. w sprawie i-21-germany GmbH przeciwko Republice Federalnej Niemiec. Bundesverwaltungsgericht zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy wykładni art. 11 ust. 1 dyrektywy 97/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych należy dokonać w ten sposób, że wyklucza on możliwość pobrania opłaty licencyjnej, której wysokość ustalono na podstawie z góry ustalonych ogólnych kosztów administracyjnych krajowego organu regulacyjnego za okres 30tu lat?

W przypadku udzielenia przez Trybunał Sprawiedliwości pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze:

2. Czy wykładni art. 10 WE i art. 11 dyrektywy 97/13/WE należy dokonać w ten sposób, że nakazują one uchylene decyzji w sprawie ustalenia opłat w rozumieniu pytania 1, która nie została zaskarżona, chociaż prawo krajowe przewiduje możliwość jej uchylenia, w sytuacji, gdy prawo krajowe taką możliwość dopuszcza ale nie zobowiązuje organu do tego?